

Medard Zeman

S Medardem jsme se setkali poté, co k nám přišel z Ateliéru nových médií 2. Prošel si sochařskou průpravou a dotýkal se práci v performance a práce se zvukem, malbu spíše využíval jako součást větších konceptuálních projektů. Absolvoval stáž v Indonésii. Jeho práce vždy nesla kritický společenský angažovaný aspekt (ekobuňka, senát AVU). Jeho přístup k umění zahrnuje ambice ke společenskému komentáři a aktivismu. Pracuje s absurditou, v jeho práci se objevuje jistá verze eskapismu a post-ironie.

Práce "Lighthouse of Everything" se dotýká institucionální a společenské kritiky. Analyzuje, jak politická a společenská situace v Československu 70. a 80. let ovlivnila umění a jaké paralely lze nalézt v současnosti. Medard reflektuje humor jako nástroj přežití a kritiky, který byl klíčový v tehdejší režimu a zůstává relevantní i dnes.

Důkladně zabývá českou groteskou charakteristickou právě pro toto období poznamenané politickou represí a deziluzí, což se silně odrazilo v umělecké tvorbě. Groteska fungovala nejen jako únik z těžké reality, ale také jako způsob, jak absurdnost politického systému přetavit v něco smysluplného a zároveň zábavného.

Součástí teoretické práce jsou rozhovory s Karlem Pauzerem a Františkem Ringo Čechem, které jsou pro širší pochopení klíčové. Pauzerova tvorba se vyznačuje existenciálním podtextem a introspektivní groteskou. Jeho umělecký výraz sloužil jako obranný mechanismus před nepřátelským světem, což vnímá jako nadčasové téma společné mnoha outsiderům společnosti. I když Pauzerova tvorba nebyla zamýšlena jako politická, často vyvolávala politické reakce svědčící o hlubokém propojení mezi osobním a společenským kontextem.

František Ringo Čech přistupoval k humoru extrovertně a lidově. Jeho práce, jako například divadelní představení "Dívčí válka," naivistické obrazy atd., odrážela český lidový humor a byla přístupná široké veřejnosti. Čech svou tvorbou reprezentoval obyčejné lidi a získal velký úspěch díky své schopnosti zrcadlit a glosovat společné mýty a stereotypy. Jeho humor byl zakořeněný v každodenních zkušenostech a společenských stereotypy, což ho činilo srozumitelným a přijatelným pro širokou veřejnost.

Současná doba přináší nové výzvy jako klimatická krize, narůstající neofašismus, ozbrojené konflikty v bezprostředním okolí a prohlubující se sociální nerovnosti. Tyto problémy vytvářejí obdobnou deziluzi jako v 70. letech. Humor se v současném umění stává opět klíčovým nástrojem pro překonání složitých témat a jejich zpřístupnění široké veřejnosti.

Diplomová práce je složená ze zvuku, objektů, kreseb a performance. Kresby jsou zdařilé a technologicky zajímavé s přímými odkazy k revivalu sedmdesátých let. Zároveň obsahují velkou dávku nostalgie, která v současnosti může fungovat jako únik z komplikované současnosti. Nostalgie je v současném umění přítomná více a nevnímáme to jako negativum.

Medardova práce komplexně analyzuje roli humoru v umění 70. a 80. let i v současnosti. Klíčovými prvky jsou rozhovory s Pauzerem a Čechem, které poskytují hluboký vhled do tehdejší doby a přístupů těchto umělců. Výsledná experimentální performance slibuje hlubší konfrontaci s těmito tématy, která bude zřejmá až v den akce.

červen 2024, Praha

Jakub, Josef & Nik

Hodnotíme: 1 (výborně)